

Liber

Postilla sup̄ prophetā Ionne cū additionibus incipit.

Capl'm p̄mū.

Et factū est. Hic incipit Jonas prophetā: et diui-
dit in duas p̄tes: qz p̄ oñcīt eius mōbedictia
et secūdo p̄nia: sequēti.c. Prima in tres: qz p̄
descri-
bit Tonerebellio.
secūdo rebellat̄is
dephēsio. ibi. Dñs
autē. tercio cōpre-
bēnsi punitio. ibi.
Et dixerūt. Circa
primum dī.

Et factū est ver-
bū dñi ad Jonam
qui p̄betauit tēpe
biero bā regis isrl
vt bz. iiii. Re. xiiii.
b Filii amathī.
dicūt aliq̄ q̄ nomē
pp̄nū ē pris ipsius
s̄ hoc nō videt ver-
qz bz oēs doctores
hebraicos et latios
iste ionas fuit fili
mulieri vidue: quē
susctauit h̄elias.

iij. Regū. xvij. illa autē nō fuit de populo israel: sed genti-
lis: vt p̄p̄ verbā saluatoris: Luc. iiii. Multe vidue erāt
in diebus belie in israel: et ad nullā illarū missus est hely
as tc. et q̄ sequens eius maritus fuerat gentilis. Talib-
us autē nō dabat tunc sp̄n̄ p̄bētic: et tamen oportet
hoc dicere si fuit pater ionē: fm̄ regulam dōctoꝝ hebreo-
rō et catholicor. s. q̄ q̄n̄ in p̄ncipio alicuius p̄bētic expri-
mitur nomen patris intelligit fuisse p̄bēta sicut et filius
et ideo dicendū q̄ amathī est hic nomen appellatiū: et so-
nat veritatem in latino. Resuscitat̄ em̄ filio dicte vidue
dit̄ ipse helyer. Nunc in isto cognoui q̄m vir dei es tu: et
verbū dñi in ore tuo verū est. Et ob hoc puer suscitatus
extunc vocatus est filius amathī. i. veritatis. et hoc idē
dicit h̄iero. in p̄logo: sicut aliquis dicit filius mortis: qz
fecit aliquid dignum more. ij. Regū. xiiii.

c Surge et vade in niniue: q̄ erat at ciuitas longe posita.
d Et p̄dica in ea. eius subuersionem. **e** Quia ascen-
dit eius malicia coram me. i. malicia habitantū meruit
et subuertatur. **f** Et surrexit ionas: vt fugeret in thar-
sis. quitas est cilicie: de q̄ paulus fuit oründus. Act. xxij.
g Et descendit in iōpen. portus est in iudea sup̄ mare
mediterraneū. **b** Et dedit nauilū eius. i. p̄cīsum nauis
p̄ sua deportatione. Hic occurrit duo dubia. Primum
quare volebat fugere: ad cuius intellectū sciendū q̄ du-
plex est p̄bēta q̄tū spectat ad p̄positum: una que di-
citur p̄bēta p̄destinationis. s. q̄n̄ aliq̄ reuelat̄ futurū
eo mō quo est in diuina p̄ordinatiōe: et illud semp̄ imple-
tur: hoc mō reuelauit dñs samueli deiectionem faulis. j.
Reg. xv. p̄pter q̄d dixit samuel. Horro triūphator in isrl
nō parcer: et penitūdine nō flectetur: neq̄ em̄ homo est et
agat penitentiā. Aliā est p̄bēta cōminatiōis. s. q̄n̄ aliq̄
punitio reuelat̄ futura: put̄ est in causis secūdis fm̄ eaꝝ
dispositionē: et fm̄ h̄ Esaias de mādato dei dixit Ezechie
iui. Reg. xx. Recipe domui tue: moieris em̄tu et nō vi-
ues. Talis em̄ erat infirmitas: q̄ fm̄ naturā nō poterat
euadere mortē: et h̄ nō semp̄ implet̄: p̄ordinauerat em̄ de-
us eū sanare miraculose. p̄p̄ eius p̄ces et lachrymas. Itē
sciendū q̄ sp̄n̄ diuinus: put̄ vult tangit corda p̄bēp. s.
minus pfecte vel pfectius: sicut Esaias fuit reuelata moris
Ezechie futura fm̄ cursum nature: ideo dixit. Morieris
tu et nō vives. postea vō eī sanatio miraculosa: sicut ibi
dem subditur. Reuertere dic ezechie tc. Audiū oīonem
tuā et vidilacrymā: et ecce sanauit. P̄bēta autē ista

de subuersiōne niniue fuit tū cōminatiōis: q̄r fuit nō
fuit impleta. p̄p̄ p̄niā niniuite: verūtamen hoc nō
fuit reuelatū ionē a p̄ncipio: s̄ solū et denūciaret nini-
ue subuersionē. Jonas nō p̄siderās diuine misericor-
die magnitudinē: et altera p̄te plecturas q̄ niniuite

peniterēt ad eī
denūciatiōnē: ti-
muit ne p̄bēta
sua nō impleret
et sic falsus p̄bē-
ta dicere p̄pter
q̄d voluit man-
datū dñi decla-
re. Et hoc est q̄d
dicit. j. cap. iiiij.
Propter hoc p̄-
occupauit et fu-
gerē in tharsis:
scio em̄ q̄ tu de-
clemēs et miseri-
coris es tc. Sed
p̄ hoc posset di-
ci q̄ ionas pote-
rat munciare de-
structionē nini-
ue p̄ditionaliter
sc̄ si nō penite-
ret: et sic nō poss̄
vocari falsus p̄-
bēta: p̄pter q̄d

hec ratio fuge videtur nulla. Ad q̄d dicendum q̄ ionas
p̄bēta sciebat q̄ plati o verbi p̄bētic magis sequit̄
formam diuine voluntatis q̄ humāne: Sicut patet
Numeri. xxiij. de balaam: qui volebat maledicere po-
pulo israel: et cōtrario benedicebat. Jonas autē scie-
bat circa hoc diuinam voluntatē. s. q̄ subuersio niniue
nunciaret absolute: et ideo interponere conditionem
non erat potestatis sue. Secundum dubium est quo-
modo voluit fugere a facie dñi: quē sciebat vbiq̄ pre-
sentem. Ad quod dicendum q̄ licet sciret deum esse p̄
sentem vbiq̄ per essentiam et potentiam: sciebat tamen
cum hoc ipsum esse specialiter in aliquo loco et non in
alio fm̄ aliquem effectum determinatuz: sicut q̄tū
ad missionem spiritus sancti in signo visibili fuit in do-
mo in qua erant discipuli congregati: fm̄ q̄ dī Actuū
ij. Et repleuit totam tomū vbi erant sedentes: et non
alia loca. Tempore vō Jone spiritus p̄bētie nō da-
batur in terra gentilium: sed tū iudeorum: nec valet
contra hoc: q̄ Ezechie et Daniel p̄bētauerūt in chal-
daica captiuitate: quia hoc fuit longe post ionē tempo-
ra: et ideo estimauit si esset extra terrā israel: non fieret
sibi mandatū diuinum de prophetica nunciatiōe: si-
cūt dicitur primo Regum. x. de saule: q̄ existens cum
prophetis prophetabat: et non alibi: licet hoc deus pos-
sit vbiq̄ facere: et ideo Jonas voluit extra terrā isrl
fugere: hoc etiam a deo permisum est fieri: vt fugiens
naupragium pateretur et a p̄scē deglutiret: in quo tri-
duum sepulture christi p̄figuraretur: quod dicitur
Mathei. xiiij. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus
diebus et tribus noctibus: sicut erit filius hominis in
corde terre.

i Dominus autem. Hic consequenter describit̄ re-
bellantis deprehensiō: icilicet per tempestatem a deo
missam in mare: per quam coactus fuit suam iube-
dientiam confiteri: et patet littera.

k Et clamauerunt viri ad deum suum. i. quilibet eoz
ad deū quem colebat. Dicit em̄ Ra. sa. q̄ ibi erant bo-
mines de variis gentibus et diversorū rituū.

l Et Jonas descendit ad interiora nauis. horrens
videre maris tempestatem: et maxime quia sciuit eas
pterē se exortam.

m Et dormiebat sopore graui. absorptus p̄ tristitia
euentus: sicut apostoli in passione christi: Luce. xxxij.

Jobe

a Et dixit vir ad collegā suū. i. viri etūtes in mari b
inter se dixerūt. b Venite et mittamus sortes. dic
aut R. fa. q videbāt alias nauē ab eis distantes p
spērenauigare: ita q tēpestas erat solū circa nauē illā
et hoc videbat ex eo qd dicit. i. Et remigabant viri ut re
uerterēt ad ari
dam et nō valle
bat: quia mare
ibat et intume
scēbat super eos.
et quo videt q
fluebat maris co
ueniebat ad eos
ad quācūq pte
se verterēt et ex
hoc pcepérunt q
illa tēpestas erat
grata ppter ma
leficiū alicuius
erit in nauī:
et video miserunt
sortes ad inue
mendum ipsum
Qualiē autē lici
tū sit vti sortib
et qualiē nō on: di
ctu sūt diffuse
numeri. rixu.
Pōtē h̄ aliquid
breuiter repeti.
circa qd sciendū
et duplex ē sortes:
quedā diuisiona
ut quādo ad ali
quid dividendū
mittūt sortes:
ut per hoc deter
mineat qd qua
pē accipiat co
mitendo totu
eventū fortune:
qd nullū est pec
catū. Aliā cōsul
toria qua p so
rtes pculitur qd

sit agendum vel dimittendū: et sic si expectet ostensio p
sortes et demone illiciū est: similiter si a corpe celesti cu
ius effectus ad hoc nō se extendit: et ideo nō caret oc
culto pacto demoniū. Si autē expectet a deo et sanctis
angelis nullū est peccatum nisi in casu ut cū hoc fieri si
ne necessitate: qd tunc ad dei tentationē ptinet: vñ si in
necessitate debita dei reverentia omittat: ppter qd p
missa oñone apli miserūt sortes in electione mathie.
vel si electioē ecclastice qd instiūtū spūsancti detent
fieri fortune sortiū cōmittant. Rōnes et auctoritates
omitto: quia posse sunt loco supradicto. Istos tñ nō
oportet hic excusare de peccato: qd sicut dicitur est erat
ibi diversi boies diuersos deos colentes: et iō videt q
miserūt sortes bin modū gentiliū qd vtūtē supstitutioñis
Deus tñ qd elicit bona de malis: sic sortes tēperauit: qd
ionas depensis fuit: et confiteri peccatum suū cōpulsus
fuit: bin qd Drouerib. xvij. Sortes mittunt in sinū: s
a dño tempore: ideo sequit. c Et dixerūt ad eum
indica nobis tē. et fecerūt sibi qtuor qstiones dicētes.
d Quod est opus tuū. quia ex opere malo homo est
puniendus. e Que terra tua: quia ppter maliciāz
terre aliquis aliquando puni. f Et quo vadis: qd
aliquis puniēdus est qui vadit ad locō malū seu pbi
bitum. Et ad istā questionē r̄ndit se fugere in tharsis:
ut deducaret dñi pceptum: ut habetur infra. Logno
uerunt em̄ viri: qd a facie domini fuderet: ut indicau
rat eis. licet hic taceatur. g Tel ex quo populo. qd

aliqñ filius pulit p malo parentū. h Et dixit ad eos
Hebreus ego sum. hoc em̄ nomen est cōmune omnibus
descendentibus a Jacob patriarcha. i Et timuerūt
viri. ppter offensam dei ionē quē consitbat dñm maris
et terre. k Et dixerūt. Hic pñter ponit ionē depensis
punitio de qd pmo
qritur. Quid facie
mus tibi tē. et sub
dit responsio.

l Collite me et
mittite ī mare. ma
gis em̄ voluit sol⁹
mori qd qd cum eo
alij morerentur oc
casione sui: volens
etia⁹ qd morte pia
care offensam dei.

m Et remigabāt
viri tecances si pos
sent euadere sine
eius morte.

n Et clamauerūt
ad vñz. ne imputa
ref eis mors ionē.

o Quia tu vñz sū
cut voluisti fecisti.

ex experientia em̄ tē
pestatis tā cognoscēbat p̄tatem dei

quē ionas colebat

Caplin. ij.

Et apparauit dñs pi
scem grandē: ut teglu
tiret ionā. Et erat ionas ī
ventre piscis tribō diebō et
tribō noctibō. Et orauit io
nas ad dñm deum suum de
vētre piscis. Et dixit. Cla
maui te tribulatione mea
ad dñm: et exaudiuit me.

p Et stetit mare
a feruore suo. ex qd
manifeste apparuit
ipsius ionē trans
gressio: mandatus
dñi declinando.

q Et timuerunt
viri tē. ex signis
visis fuerūt pueri
ad colendum vez
deū: qui habet sup
omne creaturam
dñi: et hoc bonū

elicit deus de malo ionē. Dicit autē Aug. in encb. qd de
adeo est om̄nipotens et bonus qd nō sineret mala fieri: nisi
ex eis maiora bona elicet.

r In ca. j. Jobe vbi dicit in postil. Et tñ oporteret hoc
dicere si fuit pater ionē. Additio.

Et dictū fuit supra biere. s. c. in additioē: et in alijs
additionibus nō est regula apud hebreos: qd qn̄ ex
primit in principio alicuius p̄beta sicut et filius. sed est dictū
vnius rabi: qd nō habet aliquam p̄abilitatem: nec au
ctoritatis fundamenū. vnde nō est necesse dicere qd ama
tbi est nomen appellatiū.

Caplin. ii.

Et apparauit. Hic pñter ostendit ipsius ione peni
tentia: et hoc ex duobus: pmo ex eius oratione: se
cundo ex mandati dñimi psecutione. c. sequenti.
Prima in tres: qd p̄ponit oratīs locus: secundo oñois mo
dus. ibi. Et orauit. tertio exit. ibi. Et dixit. Circa p̄mū dñ
a. Et apparauit dñs piscem grandē. qd ei obedit ois cre
atura ad nutum. b Et erat ionas in ventre piscis tri
bus diebus et tribō noctibō: nec est mirū si tādiū ibi vixit
qd fuit h̄ diuina ḥtute: qd p̄t vbi vult et quō vult saluare.
c Et orauit. Hic conseqüenter describit orationis mo
dus: cum subditur: Clamaui ad dñm de tribulatione
mea. erat quidem valde horridum sic deglutiri: et in ven
tre piscis detineri. d Et exaudiuit me. Ionas em̄
adibuc exīs ī ventre piscis cognovit diuinit̄ se exītū

Liber

f De ventre inferi. i. de ventre piscis: qd̄ in inferis meta p̄lorice: qd̄ valde horridum erat ibi esse. **g** Proiecisti me in profundū rē. qd̄ pisces tamagni habitant in profundū maris. nō em̄ p̄nt natare ppe littus. **b** Om̄s gurgites tui et flut̄ tui sūg me transierūt. trāsibat sūg p̄scē. et per p̄ns sūg ionā in eo inclusū. cetera patet ex dicti vñqz ibi.

i Ad extrema mōtiū descedi. sicut n. dñm ē: tles pisces habitat in profundū maris qd̄ multum distat a mōtiū in littore mari ext̄ibus. **k** Terre vectes cluserunt me in eternū. i. ita sumclusus inter littora maris qd̄ in eternū non potero expire nisi tua morte ideo subditur. Ex subleuabis rē.

l Cū angustiatur in me aia mea. desperans om̄i virtute humana.

m Dñi recordatus suz. a q solo ex peco remedii.

n Qui custodiunt vanitates in eis p̄seuerantes.

o Frustra miseri. sua derelinquunt. i. reddunt se indignos diuina misericordia p̄ vanitatis suis sequēdis qd̄ nullius sunt momenti. p̄ **p** Ego aut in voce laudis imolabo tibi. s. cor meū p̄ verā contritionē et penitentiā.

q Quocunqz voui reddā. boies effi in magha necessitate ext̄entes solent emittere vota dñi. et sic fecit ionas in vētre piscis existens. **r** Et dixit. Dic p̄nt p̄nīc ipsius sone exitus: cū dī. Et dixit dñs p̄isci. dei dicere est suū facere. fecit em̄ p̄scem ionā euomere in aridā terrā. hoc em̄ nō potuisset facere sine dei spāli opatiōe: qd̄ ppter sui magnitudinē nō potuisset tantū aride natādo aip̄: opinqre.

s In ca. ii. vbi dī in postilla. Qui custodiunt vanitates.

t Additio.

Tittera hebraica sic se bz in b loco. Qui custodiunt vanitates inuanī misericordia sua derelinquunt. et sensus: qd̄ illi qd̄ custodiebat vanitates falso p̄ deo. vountes eis in tribulatiōibus suis aliqua opa misericordie facere: tales vountes misericordia sua derelinquunt: qd̄ illi dñ nō p̄nt eos iuuare: b qd̄ vouet deo vero oportet qd̄ reddat vota sua: eo qd̄ est adiutor in tribulatiōibus. et iō subdit. Ego aut in voce laudis imolabo tibi qd̄ cūqz voui reddam rē. **Capl. iii.**

E factū est. Ostensa ione p̄nia ex eius oīone hic p̄n̄ idē oīdit et mādati dei p̄mp̄ta executionē et diuidit in duas p̄tes: qd̄ p̄ ponit hec executio. secundo ione sequēs afflictio sequet̄. c. Prima in tres: qd̄ p̄ ponit p̄dicatio ione. secundo p̄uersio niniue. ibi. Et crediderūt. tertio p̄descensio miserationis diuine. ibi. Et vidit. Circa h̄m̄ p̄mittit mandati diuini reiterationē: cū dicitur

E factū est verbū dñi ad ionam secūdo rē. secūdo subdī huius mandati executio: cum dicitur.

b Et surrexit ionas et abiit rē. sine dilatione.

c Et niniue erat cīni. ma. iti. triū diez. dicunt aliqui

¶ tres diez donebant circūneundo murū ciuitatis: b

hō videb̄ verū: qd̄ h̄m̄ sacrā scriptrā et histōrio graphos babylo nia excessit oēs alias ciuitates in magnitudine intantū qd̄ p̄bus dicit de ea: qd̄ nō erat p̄rie ciuitas b̄ regio clau sa murū: et tñ h̄m̄ biero. circuitus mūrōn̄ bēbat. triū. leucas tñ: qd̄ nō faciūt tres dietas cōplete: z̄d̄ melius vide tur dicendū qd̄ iste tres diete sunt accipiente p̄cedendo qd̄ vi. cos ciuitas vñqz: sic em̄ bēbat ionas facere de nunciando p̄lo subversionē ciuitatis.

d Et cepit ionas ionas introire ciuitates iti. diei vnius. Di cunt hic aliquis qd̄ ionas ita p̄m̄ pte exequab̄ mandatū dei: qd̄ iter triū dierum vna die p̄plevit s̄ hoc no videt tertui p̄sonare: qd̄ dī. Et cepit

ionas introire ciuitatē itinere diei vnius. s. i. b dictū eset verū: magis dicere. Percurrit ionas ciuitatem itinere diei vnius. Et ideo dicendū est qd̄ in p̄ma die p̄cessit p̄ vnam p̄tem ciuitatis tñ.

e Caramanit et dicit. s. verbū dñi: n̄bil addendo.

f Adibuc. xl. dies et niniue subuertetur. sic em̄ merue rat ciuitū delicta: vt dictum est supra. et qd̄ erat p̄betia cōminatiōis: vt est dictum supra: conditio erat subintelligenda. scz si nō agerent penitentiā: sed non erat a p̄bēta exprimēda: vt p̄dictum est.

g Et crediderūt. Hic p̄nt p̄uersio p̄li ad p̄dicationē ione cum dicit. Et crediderūt viri niniue in deū. qui prius tñ colebant idola.

b Et p̄dicauerūt. i. solemniter in dixerūt populo. **i** Jeuniū rē. vt p̄ carnis afflictionē et humiliatiōne in victu et vestitu placarēt dei irā: et nō solū secerūt hoc populares: sed etiam maiores: ideo subditur de rege vt sui exemplo magis animaren̄ alij.

k Et abiecit vestimentū suū. i. signa regalia deponēdo

l Et induitus est saccō. in signū penitentie.

m Et sedet in cinere. in signū humiliationis magne.

n Et clamavit per os preconis.

o Boies et iumenta rē. h̄m̄ em̄ aialia sūt homini da ta in auctorium: et ideo afflictio eorū in homines redūdat: ppter qd̄ ad ostendendū pfectā penitentiā nō solum indicat rex afflictionē boim: sed etiam aialium

Jone

plament ad dñm in fortitudine. desidente em̄ pa-
nū mugiebat. qui mugitus dicebat ad eum clamare
inquit p̄ boies hoc ordinabat ad placationē sue of-
fense. q **s** et conuertat vir. i. quicquid de ipso te ma-
lo ad bonū. et iubilat rō. **r** Quis sat si conuertat?

q **s** i dicat. sicut p
peccata nostra
est offensus. ita
foritan p̄ n̄am
pniam erit pla-
catua.

s **e**t vedit de-
us. **d**ic p̄n̄ po-
nit cōdescensio
misericordis diui-
ne. cuz dī. **e**t vi-
dit deus oga eo-
rū. i. acceptauit
et approbavit. si-
cū lēn. iiiij. **e**t
risperit deus ad
abel et ad mune-
ra eius.

t **L**et misertus
est. pena omnia
tānō inferēdo.
Sciēdū tñ q̄ co-
slea niniuite re-
uersi fuerūt ad
vomitū sic ciui-
tas fuit subuer-
sa. de q̄ subuersi-
one p̄bterauit
sanctus thobi-
us. viii. ca.

Caplin. iiiij.

Et affli-
ctus est.
b Hic p̄n̄
ponit ipsius io-
ne sequens affli-
ctio. q̄ primo po-
nit. scđo arguit
ibi. Et dixit. Cir-
ca primū dī.

a **E**t affli-
ctus
est ionas. q̄ vi-
dit adhuc ciui-
tate stante post
terminū. xl. die-
rum et sic timuit

dissimili et vilipendi sicut falsus p̄bter. qđ erae sibi
afflictio maxima. intantū q̄ magis volebat mori q̄ vi-
vere in statu tali. **b** **N**unquid nō hoc est verbum
meū? s. q̄ timebat dicti suū nō impleri. p̄ter magni-
tudine misericordie dei. p̄ter qđ voluit fugere a facie dei.
ut supr̄ dictum est. et p̄t̄ lfa. **c** **E**t dixit dñs. Hic
impatiētia Jone p̄n̄ arguit cum dī. **e** **D**ixit dñs. re-
p̄bendens eius impatientiam. **d** **P**utasne bñ ira-
ceris tu. i. rōnabilit̄. q. d. non. **e** **E**t egressus est
ionas. sc̄ ante terminum quadraginta dierum. ita q̄
hic exiit ponitor. p̄ recapitulatione. **f** **E**t fecit si-
bimet vmbra culū. cōtra solis estum. qui est ibi multū
intensus. Et ad melius arguendū impatientiam ionē
ponit exemplum sensibile cum dicit. **g** **E**t p̄para-
uit dñs deus bederam faciendo eam subito crescere su-
p̄a cursum nature. **h** **E**t letatus est ionas dupli-
cē dī. s. q̄ faciebat sibi vmbra culū gratiosum. et q̄ ex-
eius miraculosa p̄ductione estimauit q̄ deus sua p̄-
bhetiam adimpleret. **i** **E**t p̄parauit deus verme.
oia em̄ q̄tēcūq̄ minima. sua p̄uidentia disponunt.

k **E**t percussit bederam. corrodendo eius radicē.

I **P**recepit dñs recto calido et vr̄eti ad incēdendū lo-
lis estum. **m** **E**t periret aie sue ut mox eret. tum qui a
estu supra modū aliugebat. tum q̄ et arefactione bede-
re subita colecturauit. q̄ sua p̄bhetia noui impleret. et sic
falsus p̄bter crederet. qđ erat grauius morte. iō subdit

Melius est mibi
mori tē. ex quo ei?
impatientia irrati-
onabilis cōducit.
cum dicis.

n **P**utasne bñ
ira sceris sup̄ bede-
ram. i. rōnabilit̄
de arefactione eius.

o **E**t dixit. Bene
irascor. tē. i. rōnabi-
liter ex cā p̄dicta.
et ex hoc cōcludit
deus opositum di-
cens.

p **T**u doles sup̄
bederam. tē rōnabi-
liter em̄ tuam esti-
mationē.

q **E**t ego nō par-
ca niniue. q. d. mul-
to fortis debco cō-
pati et cōdolere tā-
te ciuitati veraci-
ter penitēti. et par-
cere de subuersiōe.

r **Q**ui nesciunt
quid sit inter te et
ram. i. sunt adhuc
infra annos disce-
tionis. et q̄ dñs ad
buc innocentēs. et
ideo p̄ter tantum
innocētia rōnabi-
le est tēperari iusti-
cie nec rigorem.

Explícit Jona p̄bhet.

Gostill. Nicolai de lyra cum additionibus sup̄ Jonā
p̄bhetam feliciter finit.